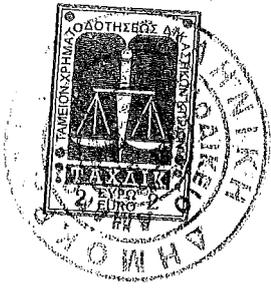

Α

ΑΡΙΘΜΟΣ: 372 /2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ: Εκουσίας δικαιοδοσίας (Ν. 3869/2010)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αμαρουσίου Αγλαΐα Γκικοπούλη, που ορίστηκε από την Προϊσταμένη Υπηρεσιών του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου και τη Γραμματέα Ευσεβεία Αντωνοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 1 Νοεμβρίου 2017, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «**ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**» και το διακριτικό τίτλο «**EUROBANK ERGASIAS**», πρώην «**ΤΡΑΠΕΖΑ EFG EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**» (Τράπεζα | Εφ Τζι Γιούρομπανκ Εργκασίας Ανώνυμη Εταιρεία), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Νικολίτσα Κουτρούλη, η οποία δήλωσε επί της έδρας και με τις προτάσεις της την αλλαγή της επωνυμίας της, 2. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.**», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αρ. 86, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν εμφανίστηκε στο Δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα με την από 9-4-2012 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 24-9-2014, ζήτησε τη ρύθμιση των οφειλών της κατά το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο, σύμφωνα με

τα οριζόμενα στο Ν. 3869/2010. Επί της αίτησης αυτής, η οποία συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο της 24-09-2014, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 1455/2014 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας), η οποία, δέχθηκε εν μέρει την ως άνω αίτηση και όρισε μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τις πιστώτριες τράπεζες καθώς και νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό αυτών, αυτήν που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, στην οποία οι διάδικοι, κατά ρητή επίταγή της ως άνω απόφασης, όφειλαν να παραστούν εκ νέου χωρίς περαιτέρω κλήτευσή τους.

Κατά τη νέα αυτή δικάσιμο, η οποία αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα εκτίθενται στα πρακτικά και τις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

I. Στη συζήτηση της αναφερόμενης στην αρχή της παρούσας δικάσιμου δεν παραστάθηκε η δεύτερη των καθόν. Άλλωστε, από την υπ' αριθ. 1455/2014 απόφαση του παρόντος δικαστηρίου προκύπτει ότι κατά την δικάσιμο της 24-09-2014, η δεύτερη των καθ' ων η αίτηση τραπεζική εταιρία εκπροσωπήθηκε κατά την δικάσιμο εκείνη από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της. Ο ορισμός της δικάσιμου για τον επαναπροσδιορισμό των μηδενικών μηνιαίων καταβολών έγινε με την υπ' αριθμ. 1455/2014 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου. Επιπλέον, για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι (οφειλέτης και πιστώτριες), ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια (βλ. και Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, σελ. 198), λαμβανομένου υπ' όψιν και του γεγονότος ότι η νέα συζήτηση δεν προκλήθηκε με αίτηση κάποιου εκ των διαδίκων, αλλά με την ίδια την απόφαση. Επομένως, εφόσον η απολιπόμενη πιστώτρια είχε λάβει γνώση της με την ως άνω απόφαση προσδιορισθείσας δικάσιμου της 1-11-2017, παραταύτα δεν εμφανίστηκε, θα πρέπει αυτή να δικασθεί ερήμην, πλην, όμως, σύμφωνα με το άρθρο 754§2 ΚΠολΔ, η συζήτηση προχωράει κανονικά, σαν αυτή να είχαν εμφανισθεί.

II. Το Δικαστήριο μπορεί στα πλαίσια του άρθρου 8 παρ. 5 Ν 3869/2010 να εκδώσει απόφαση με την οποία καθορίζει μικρού ύψους ή μηδενικές καταβολές και να ορίσει νέα δικάσιμο όχι νωρίτερα από πέντε μήνες στην οποία θα κριθούν, κατά τη σαφή έννοια του νόμου, όχι εκ νέου οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του Ν 3869/2010, καθώς τούτο έχει κριθεί ήδη στην πρώτη δικάσιμο η οποία όρισε μικρού ύψους ή μηδενικές καταβολές, αλλά θα εξετάσει αν έχει επέλθει μεταβολή κυρίως των οικονομικών στοιχείων του οφειλέτη, προκειμένου να επαναπροσδιορίσει το ύψος των μηνιαίων καταβολών αυτού προς τους πιστωτές του. Η εξουσία του δικαστηρίου συνεπώς στη δεύτερη αυτή συζήτηση περιορίζεται μόνο στον επαναπροσδιορισμό των καταβολών αυτών και στην οριστική κρίση επί ζητημάτων επί των οποίων το δικαστήριο κατά την πρώτη συζήτηση δεν προέβη σε οριστική κρίση, καθώς δεν ήταν οι συνθήκες ώριμες προς τούτο, μεταθέτοντας την οριστική κρίση αυτών κατά ρητή δήλωσή του, για τη δεύτερη συζήτηση, επί διαφορετικής δε αντιμετώπισης ελλοχεύει ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 16 παρ. 2 του Ν. 4161/2013 «Αν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη δεν είναι επαρκή, το δικαστήριο τον υποχρεώνει να καταβάλλει μηνιαίως και για χρονικό διάστημα τριών έως πέντε ετών ορισμένο ποσό για ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών του συμμετρως διανεμόμενο». Κατά τη σαφή διατύπωση της διάταξης αυτής, το απώτατο χρονικό διάστημα για το οποίο δύναται να επιβληθεί στον οφειλέτη η υποχρέωση που απορρέει εκ του άρθρου αυτού για καταβολή μηνιαίων δόσεων στους πιστωτές του δεν μπορεί να υπερβεί την πενταετία. Το απώτατο αυτό χρονικό διάστημα των πέντε ετών πρέπει να λαμβάνεται σε κάθε περίπτωση υπόψη από το Δικαστήριο, ακόμα και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ορίζει μηδενικές ή μικρού ύψους καταβολές κατ' άρθρο 8 παρ. 5 Ν 3869/2010 και επαναπροσδιορισμό αυτών σε δεύτερη συζήτηση μετά από τουλάχιστον πέντε μήνες, εν συνεχεία, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις σε τρίτη συζήτηση μετά από τουλάχιστον πέντε μήνες κ.ο.κ. Ως εκ τούτου, με δεδομένο ότι σε κάθε περίπτωση η ρύθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει την πενταετία, οι επαναπροσδιορισμοί θα έχουν ως ανώτατο τελικό χρονικό σημείο, την πενταετία από την έκδοση της πρώτης απόφασης περί ρύθμισης. Αν μάλιστα κάποια στιγμή το Δικαστήριο προβεί σε προσδιορισμό κανονικών μηνιαίων δόσεων, στην

πενταετία θα συνυπολογίζεται και το χρονικό διάστημα που έχει περάσει από την πρώτη απόφαση (βλ. Δ. Μακρή, Εκούσια Δικαιοδοσία, 2012, σελ. 574-575).

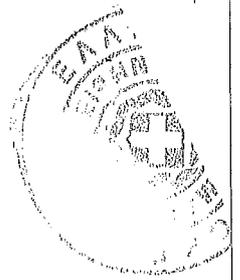
Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα με την από 9-4-2012 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης και προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 24-09-2014, επικαλούμενη ότι έχει περιέλθει, χωρίς υπαιτιότητά της, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις ως άνω πιστώτριές της, οι οποίες αναλύονταν διεξοδικά στην αίτησή της, ζήτησε τη ρύθμιση των οφειλών της κατά το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Ν. 3869/2010. Επί της αίτησης αυτής, η οποία συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο της 24-09-2014, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 1455/2014 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας), η οποία, δέχτηκε εν μέρει την ως άνω αίτηση και όρισε μηδενικές καταβολές προς τις πιστώτριες τράπεζες ενώ παράλληλα προέβη στην εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, χωρίς να εξειδικεύσει το περιεχόμενο της εξαίρεσης, αφήνοντας στην κρίση του Δικαστηρίου τούτου το περιεχόμενο της ρύθμισης και όρισε νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό αυτών αυτήν που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας, απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς των πιστωτριών τραπεζών περί αοριστίας και καταχρηστικότητας της κρινόμενης αιτήσεως λόγω δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμών, καθώς και ανειλικρινούς δήλωσης, παρελκομένης ως εκ τούτου της εκ νέου εξέτασής τους καθώς και τυχόν νέων προβαλλόμενων ενστάσεων, δεδομένου ότι η πρώτη των καθ' ων η αίτηση πιστωτριών τραπεζών που τις προέβαλε εκ νέου, δεν επικαλέστηκε νέα πραγματικά περιστατικά που να τις θεμελιώνουν, η δε προηγηθείσα δικαστική απόφαση που έκρινε επ' αυτών ως προς τα σημεία αυτά θεωρείται ότι εμπεριέχει οριστική διάταξη. Το παρόν Δικαστήριο, συντασσόμενο με την προηγηθείσα δικαστική κρίση περί του παραδεκτού και νομίμου της αιτήσεως η οποία ως προς τα ήδη κριθέντα συνιστά (εν μέρει) οριστική απόφαση, δυνάμενη να προσβληθεί μόνο δια των ενδίκων μέσων, προχωρεί στην επανεξέταση της επί της ουσίας κρίσης επί της βασιμότητάς της.

Από την ανωμοτί εξέταση της αιτούσας ως διαδίκου που περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν

και επικαλούνται, για μερικά εκ των οποίων γίνεται ειδική αναφορά παρακάτω, χωρίς όμως να παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, ηλικίας σήμερα 58 ετών, διαζευγμένη από το έτος 1992 με το σύζυγό της , μακροχρόνια άνεργη, είναι μητέρα δύο ενηλικων τέκνων, της και της , ηλικίας 35 ετών και 29 ετών αντίστοιχα. Η πρώτη κόρη της αιτούσας τυγχάνει εξαρτημένη από ναρκωτικές ουσίες και γι' αυτό το λόγο η αιτούσα έχει αναλάβει και την αποκλειστική επιμέλεια του γιου της πρώτης και εγγονού της ηλικίας 15 ετών σήμερα. Από το έτος 2003 μέχρι και τον Ιούνιο του 2009 οπότε και απελύθη, η αιτούσα εργαζόταν ως ιδιωτική υπάλληλος με το μέσο μηνιαίο μισθό της να ανέρχεται κατά το χρόνο απόλυσής της στο ποσό των 1.400 ευρώ. Ακολούθως, κατά το διάστημα από το Σεπτέμβριο του 2010 μέχρι τον Ιούλιο του 2011 εργάστηκε ως ιδιωτική υπάλληλος με μέσο μηνιαίο μισθό ποσού 1000 ευρώ περίπου. Έκτοτε είναι άνεργη, ενώ δεν λαμβάνει πλέον ούτε το επίδομα ανεργίας. Διάγει βίο πληρούντα ανέχειας, χωρίς μάλιστα προοπτική βελτίωσης, δεδομένου και του ζοφερού μέλλοντος που προοιωνίζεται η επί πολλά έτη δέσμευση της χώρας για εξαγωγή υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων. Η οικονομική κατάσταση της αιτούσας δεν έχει βελτιωθεί από την έκδοση της προαναφερόμενης υπ' αριθμ. 1455/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου. Αντιθέτως μάλιστα, έχει μεταβληθεί επί τα χείρω, καθώς δεν κατέστη δυνατή η ανεύρεση εργασίας από την ίδια, η οποία εξακολουθεί να είναι άνεργη, έχουσα προβλήματα που αφορούν στην κατάσταση της πρώτης κόρης της και δεδομένης της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας (όπως αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο αντίγραφο της κάρτας ανεργίας της), το δε ανήλικο τέκνο αυτής κι εγγονός της αιτούσας διανύει μια ηλικία όπου οι ανάγκες των παιδιών, αυτές που δημιουργεί η μετάβαση από την παιδική ηλικία στην εφηβεία, αυξάνονται μέρα με τη μέρα, δημιουργώντας ένα επιπλέον ασφυκτικό πλαίσιο για την πλειονότητα των νοικοκυριών που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα και δη υπερχρέωσης. Έτερη βοήθεια από συγγενικά πρόσωπα πλην της υπέργηρης μητέρας της δεν υφίσταται, ενώ και η συνδρομή που της παρείχε ο αδελφός της έχει παύσει. Πλέον συντηρείται εν μέρει από το εισόδημα κοινωνικής αλληλεγγύης το οποίο αποτελείται από το μηνιαίο ποσό των 110 ευρώ σε

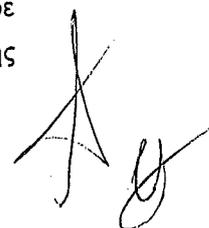
μετρητά και 110 ευρώ σε είδος, κυρίως σε τρόφιμα, από το οικογενειακό επίδομα του ΟΓΑ το οποίο ανέρχεται ετησίως στο ποσό των 320,04 ευρώ και εν μέρει από τη σύνταξη της υπέργηρης μητέρας της ηλικίας 81 ετών, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 850 ευρώ το μήνα, με αποτέλεσμα η κατάσταση να έχει επιδεινωθεί έτι περαιτέρω, αφού ο μόνος που καλείται να επωμιστεί το βάρος της κάλυψης των οικογενειακών αναγκών της αιτούσας είναι η υπέργηρη μητέρα της, η οποία καλείται να συντηρήσει ουσιαστικά τέσσερα άτομα μ'ένα ποσό που υπολείπεται και του κατωτάτου ορίου φτώχειας που έχει θέσει η ΕΛΣΤΑΤ. Κάτι τέτοιο, όμως, αντιβαίνει στο σκοπό του ν. 3869/2010, ο οποίος αποστολή έχει την εξασφάλιση ενός minimum έστω επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του, προτάσσοντάς το έναντι της ικανοποίησης των πιστωτών, συμμεριζόμενος τη συνταγματική κατοχύρωση του θεσμού της οικογένειας.

Συνεπώς και σύμφωνα με τα ως άνω εκτεθέντα η δυνατότητα της αιτούσας για πραγματοποίηση μηνιαίων καταβολών προς τις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες, χωρίς τη διακινδύνευση της επιβίωσης της ίδιας, του ενήλικου τέκνου της που έχει πληγεί από τη μάστιγα των ναρκωτικών και του εγγονού της – για τους οποίους ενέχει υποχρέωση διατροφής σύμφωνα με τις διατάξεις του οικογενειακού δικαίου αλλά και για λόγους ηθικής τάξης - εξακολουθεί να είναι μηδενική, σύμφωνα με όσα εξέθεσε κατά την επ' ακροατηρίου ανωμοτί εξέτασή της. Όπως εκτέθηκε στην υπ' αριθμ. 1455/2014 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, στην αιτούσα είχαν χορηγηθεί δάνεια το σύνολο των ανεξόφλητων υπολοίπων των οποίων ανήρχετο στις 24-09-2017 στο ποσό των 100.202,63 ευρώ. Περαιτέρω, για τη ρύθμιση των χρεών της η αιτούσα δεν πρέπει να καταβάλει στο εξής σε μηνιαία βάση σε κάθε πιστωτή κάποιο ποσό λόγω των μηδενικών καταβολών, επιλογή την οποία προκρίνει εκ νέου το παρόν Δικαστήριο λόγω της μείωσης του εισοδήματος της αιτούσας σε τέτοιο βαθμό που να μην αγγίζει ούτε τα κατώτατα όρια της φτώχειας ως άνω εκτέθηκε. Περαιτέρω, καθώς η χρονική διάρκεια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 δεν μπορεί να υπερβεί την πενταετία, ως αναλυτικά εκτέθηκε στη μείζονα σκέψη της παρούσας, θα πρέπει στην προκειμένη περίπτωση εκ της πενταετούς χρονικής διάρκειας της ρύθμισης που όρισε η ως άνω υπ' αριθμ. 1455/2014 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, να αφαιρεθεί το διάστημα από την δημοσίευση της ως άνω απόφασης (ήτοι από την 21-10-2014) έως την εκ νέου συζήτηση αυτής κατά την παρούσα δικάσιμο της 1-11-2017, ήτοι να

αφαιρεθεί διάστημα τριάντα έξι (36) μηνών, ήτοι η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλλει στις καθ' ων η αίτηση πιστώτριες τράπεζες μηδενικά ποσά για χρονικό διάστημα μηνών 24 (60 μήνες - 36 μήνες). Περαιτέρω, σε ο, τι αφορά τη διάσωση της κατοικίας της, ήτοι του διαμερίσματος του πρώτου ορόφου οικοδομής κτισμένης σε οικόπεδο στην [] λτιτικής, στη θέση [] και επί της οδού [] αριθμός [] διατηρείται αμετάβλητη η διάταξη περί εξαίρεσης την οποία όρισε το Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 1455/2014 απόφασή του, καθώς το παρόν Δικαστήριο δεν δύναται να ανατρέψει αυτή, εφόσον αυτό έχει κριθεί οριστικά με την ως άνω αναφερόμενη απόφαση. Επιπλέον, σε ο, τι αφορά το όχημα της αιτούσας, ήτοι ένα επιβατικό όχημα, πλήρους κυριότητας, μάρκας [] κυβικά, έτους [] τύπου ATOS PRIME, εκτιμώμενης εμπορικής αξίας ποσού 2.300 ευρώ, επειδή το Δικαστήριο με την προηγούμενη απόφασή του δεν προέβη σε κάποια μνεία επ' αυτού, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του παρόντος η τύχη του. Το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι λόγω της παλαιότητας, της εμπορικής του αξίας αλλά και του ελάχιστου αγοραστικού ενδιαφέροντος για οχήματα και δη παλαιά, λόγω των τελών με τα οποία επιβαρύνουν τους ιδιοκτήτες τους και του κόστους συντήρησης αυτών, κρίνεται απρόσφορη η όποια εκποίησης του, αφού σε μια υποθετική τέτοια περίπτωση τα έξοδα εκκαθάρισης θα υπερέβαιναν την ίδια την αξία του οχήματος. Επομένως κατά την κρίση του Δικαστηρίου και κατά τα προλεχθέντα, λόγω του ότι η παραπάνω δυσμενής οικονομική κατάσταση της αιτούσας και λόγω της προχωρημένης ηλικίας της αλλά και λόγω της καθοδικής πορείας των συντάξεων, από την οποία εν προκειμένω συντηρείται (ορ. ως άνω σύνταξη ογδοντάχρονης μητέρας), κρίνεται ως μόνιμη αλλά και λόγω του ότι η πιθανότητα να εξεύρει εργασία η ενήλικη κόρη της με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει λόγω της πολυετούς εξάρτησης από τα ναρκωτικά, του ρατσισμού που αντιμετωπίζουν τα άτομα αυτά ακόμη και στην αγορά εργασίας και με μια καλπάζουσα ανεργία να κυριαρχεί ήδη σ' αυτή και να πλήττει ανεξέλεγκτα όλες τις ηλικίες, ακόμη και τις πιο παραγωγικές, διαφαίνεται από ελάχιστη εως μηδαμινή, πρέπει για το λόγο αυτό το Δικαστήριο να προχωρήσει στην οριστική ρύθμιση της υπόθεσης, με τον ορισμό μηνιαίων μηδενικών καταβολών για το χρονικό διάστημα των πέντε ετών, εν προκειμένω λόγω του συνυπολογισμού μόνο για το χρονικό διάστημα των 24 μηνών, κρίνοντας ατελέσφορο τον όποιο επαναπροσδιορισμό για επανασυζήτηση εκ νέου της

υποθέσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 5 Ν 3869/2010. Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί πενταετία της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών της αιτούσας και υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της οικίας της (κύριας κατοικίας) από την εκποίηση, μετά το οποίο η εξαίρεση αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. Αθ. Κρητικό, ο.π. σελ. 148 - αρ. 16). Έτσι θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, για την οποία θα πρέπει αυτή να καταβάλει μέχρι το 80% της αντικειμενικής της αξίας, δηλαδή μέχρι του ποσού των 62.496 ευρώ (78.120 X 80%). Εν προκειμένω το Δικαστήριο κρίνει πως λόγω τόσο της εισοδηματικής κατάστασης της αιτούσας η οποία είναι δραματική, όσο και της ηλικίας της, καθώς τυγχάνει ηλικιωμένος άνθρωπος, χωρίς ιδιαίτερες προοπτικές αύξησης του εισοδήματός της, η ρύθμιση θα πρέπει να περιοριστεί και να ταυτιστεί με την ερμηνεία εκείνη που θέλει το πνεύμα του νομοθέτη να μην τηρείται ευλαβικά η αξίωση για την καταβολή του 80% της αντικειμενικής αξίας του προς διάσωση ακινήτου παρά να κρίνεται in concreto κάθε φορά το ποσοστό αυτό, επιτρέποντας τις εξαιρέσεις, όπου τούτο καθίσταται επιτακτικό, ήτοι λαμβανομένων υπόψη τόσο της ηλικίας της αιτούσας και το προσδόκιμο ζωής, όσο και τις ανύπαρκτες μηνιαίες οικονομικές της δυνατότητες, το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι η συγκεκριμένη οφείλει να αποπληρώσει προς διάσωση της οικίας που αποτελεί την κύρια κατοικία της από το ποσό που της αναλογεί εκ του 80% της ως άνω αντικειμενικής αξίας ακινήτου, μόνο ποσοστό 50%, ήτοι το ποσό των 39.060 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα πρέπει να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα ξεκινήσει αμέσως μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, δεδομένου ότι δεν απαιτείται περίοδος χάριτος λόγω των μηδενικών καταβολών. Η καταβολή των δόσεων αυτών της αιτούσας, θα ξεκινήσει την πρώτη (1η) ημέρα του πρώτου (1ου) μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνεται εντός του πρώτου πενταημέρου εκάστου μηνός, ο δε χρόνος εξόφλησής του πρέπει να οριστεί σε είκοσι (20) χρόνια, λαμβανομένης

υπόψη της διάρκειας των δανείων της αιτούσας, του συνόλου των χρεών της, της οικονομικής της δυνατότητας και κυρίως της ηλικίας της. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας θα ικανοποιηθεί προνομιακά η πρώτη πιστώτρια που όπως προαναφέρθηκε, διατηρεί απαιτήσεις που είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια και κατά τη σειρά της εμπράγματης εξασφάλισης αυτών κι εφόσον δεν υφίσταται εναπομείναν ποσό δεν θα ικανοποιηθούν οι λοιπές απαιτήσεις της δεύτερης πιστώτριας οι οποίες τυγχάνουν ανέγγυες, από τις οποίες απαλλάσσεται η αιτούσα εφόσον τηρήσει τους όρους της ρύθμισης και ακολουθηθεί η ειδική προς τούτο διαδικασία του άρθρου 11, αφού ο νόμος δεν προβλέπει επιβολή άλλης υποχρέωσης στην αιτούσα.

Ο χρόνος εξόφλησής του πρέπει να οριστεί σε είκοσι χρόνια (240 μήνες) και η μηνιαία δόση που θα καταβάλλει η αιτούσα στα πλαίσια αυτής της ρύθμισης ανέρχεται σε 162,75 ευρώ, με το επιτόκιο που αναφέρεται ως άνω.

Κατά συνέπεια των παραπάνω πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση κατά το μέρος της που κρίθηκε νόμιμο ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται επειδή κατά των αποφάσεων που εκδίδονται στα πλαίσια του ν.3869/2010 δεν επιτρέπεται ανακοπή ερημοδικίας (άρθρο 14 ν. 3869/2010). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης των καθών και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων την αίτηση

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηδενικές μηνιαίες καταβολές επί μία πενταετία, εν προκειμένω για 24 μήνες, συμμέτρως προς τις πιστώτριες, οι οποίες τυπικά θα υπολογίζονται την 1η ημέρα του πρώτου μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτήν της απόφασης, κατά τα αναλυτικώς οριζόμενα στο σκεπτικό.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης: το διαμέρισμα του πρώτου ορόφου, επιφανείας τ.μ., οικοδομής κτισμένης σε οικόπεδο στην Αττικής, στη θέση (και επί της οδού , αριθμός και β). το όχημα της αιτούσας, ήτοι ένα επιβατικό όχημα, πλήρους κυριότητας, μάρκας κυβικά, έτους τύπου , εκτιμώμενης εμπορικής αξίας ποσού 2.300 ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κατοικίας της στις πιστώτριες το ποσό των 39060 ευρώ επί είκοσι χρόνια (240 μήνες) και η μηνιαία δόση που θα καταβάλλει η αιτούσα στα πλαίσια αυτής της ρύθμισης ανέρχεται σε 162,75 ευρώ, προνομιακά για τις απαιτήσεις της πρώτης πιστώτριας που είναι εξασφαλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια και κατά τη σειρά της εξασφάλισης αυτών, ενώ εφόσον δεν επαρκεί για την κάλυψη των ανέγγυων απαιτήσεων , η αιτούσα με την τήρηση των όρων της παρούσας έχει δικαίωμα να αιτηθεί την απαλλαγή της απ'αυτές, δεδομένου ότι εκ του νόμου δεν δύναται να επιβληθεί επιπρόσθετη υποχρέωση στην αιτούσα, πέραν των ανωτέρω. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την 1η ημέρα του 1ου μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας, δεδομένου ότι δεν υφίσταται λόγος για χορήγηση περιόδου χάριτος λόγω των μηδενικών καταβολών του άρθρου 8 και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

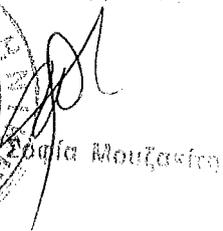
Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Μαρούσι Αττικής και στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 20-3-2018, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Θεωρήθηκε η ορθότητα
Αμαρουσίου, 23-3-2018
Η Δικαστ. Γραμματέας

Ευαγγελία Μουζακίση